

Tidligere næstformand om fertilitetsbehandling i udlandet:

Tilliden er alfa og omega

Af journalist Anne Buur

Tidligere næstformand i LFUB og læge på Odense Universitetshospital, Lone Frost Mølgaard, har været i fertilitetsbehandling i udlandet. Hun ved derfor, hvor uoverskueligt det kan være, når man står i situationen. Et behandlingsforløb i udlandet kræver planlægning, ikke mindst når det kommer til alle de praktiske ting såsom kørsel, medicin og scanninger. For Lone var det en stor hjælp at sparre med andre kvinder og par i et online fællesskab, hvor der blev udvekslet erfaringer. Det var også her, hun fandt ud af, hvilke udenlandske klinikker der var de mest eftertragtede for ufrivilligt barnløse danskere.

I 2013, efter 14 fertilitetsbehandlinger, lykkedes det Lone og hendes mand Flemming, at blive forældre til tvillingedrenge ved hjælp af ægdonation.

Lone har tidligere siddet i LFUB's bestyrelse, og er stadig med på sidelinjen i ny og næ. Hun stiller gerne op, når medlemmerne har spørgsmål om ægdonation eller fertilitetsbehandling. Det gør hun, fordi hun ved, hvor vigtigt det er at sparre med ligesindede. Ikke mindst når det kommer til fertilitetsbehandling i udlandet. Det var den situation, Lone selv stod i for nogle år siden. Hun, og hendes mand Flemming, startede i fertilitetsbehandling i 2010. Alt så umiddelbart fint ud, og parret startede derfor med tre inseminationsforsøg, som ikke førte til en graviditet. Ved den første IVF-behandling, fandt lægerne ud af, at folliklerne var tomme. Der var ingen æg. Det samme gentog sig ved anden og tredje IVF-forsøg. Lægerne nåede frem til den konklusion, at der var en modningsdefekt i æggene, og det betød, at ægdonation relativt hurtigt kom på tale. På daværende tidspunkt var der to års ventetid på ægdonation i Danmark, og fertilitetsbehandling i udlandet kom derfor hurtigt til at indgå i parrets overvejelser. I sit netværk havde Lone hørt mange kvinder anbefale en fertilitetsklinik i Tjekkiet.

Fra Odense til Unica

"Der var mange, der anbefalede en klinik i det sydlige Tjekkiet. Derudover lavede vi selvfølgelig selv en del research. I begyndelsen virkede det uoverskueligt med betaling, scanninger, transport og hoteller. Jeg havde ingen betænkeligheder ved selve behandlingen. Den kendte vi jo fra Danmark, så det var i virkeligheden mere alle de praktiske spørgsmål, jeg havde brug for at få svar på," fortæller Lone Mølgaard.

Det var her, Lones online netværk kom ind i billedet. Der var flere, som havde været i behandling på klinikken i Tjekkiet, og de kunne svare på de praktiske spørgsmål og vejlede i forhold til gode hoteller i området. Det gjorde, at logistikken kom på plads. Derudover var Lone og Flemming mest trygge

ved at vælge en klinik i Europa, som var let tilgængelig i bil. Det betød, at de ikke skulle bekymre sig om flyafgange, og hvorvidt flyrejserne harmonerede med tidspunktet for scanninger og ægudtagning på klinikken.

Lone fandt hurtigt ud af, at fertilitetsbehandling i udlandet ikke er så besværligt, som hun først havde forestillet sig. Klinikkerne er vant til at have med udenlandske patienter at gøre.

”Det gik op for mig, at det faktisk var ret nemt at være i behandling i Tjekkiet. De lever jo af at tiltrække kunder, og derfor tager de sig godt af patienterne, så de får positiv omtale og et godt ry. Alle jeg talte med, havde haft en positiv oplevelse på klinikken, og det samme gjorde sig gældende for os,” fortæller Lone.

Hun var glad for, at de valgte en klinik, de kunne køre til i egen bil. Det kom til at betyde, at de blev i Tjekkiet efter ægudtagning og frem til ægoplægning. På den måde fik de mulighed for at være turister og få nogle oplevelser sammen som par. Noget de begge vægtede højt.

På trods af ægdonation lykkedes det ikke at opnå en graviditet. Parret nåede lige akkurat at skifte til en klinik i Prag. Ikke fordi de var utilfredse med den anden klinik, tværtimod. Men logistikken spillede ind, og ved at vælge en klinik i Prag, blev det endnu nemmere at komme til og fra klinikken.

Tilbage på OUH

Imidlertid ville omstændighederne det anderledes. Lone og Flemming blev ringet op fra OUH. Hvis de var villige til at køre fra deres hjem på Fyn til en fertilitetsklinik i Nordjylland, var der en ægdonor til dem. Heller ikke her lykkedes det for Lone at blive gravid. I sidste ende valgte parret at bruge en kendt ægdonor. En kvinde Lone kendte godt, og som hun var helt tryk ved.

”Kvinden, der blev vores ægdonor, var helt afklaret omkring, at det ikke var hendes barn. Hun vidste, hvad det var, hun gik ind til, og der var derfor ingen tvivl i vores sind. Mavefornemmelsen var god. På det tidspunkt havde vi allerede været igennem den fase med, at det ikke kunne lade sig gøre med mine egne æg,” fortæller Lone.

Det lykkedes Lone at blive gravid med ægdonoren på OUH, og i efteråret 2013 kom parrets tvillingedrenge til verden. De kender godt deres tilblivelseshistorie, men det er ikke noget, de spørger særlig meget ind til. Både Lone og Flemming var dog enige om, at drengene skulle kende deres historie tidligt i livet. Det var et bevidst valg, at deres historie ikke skulle holdes hemmelig.

Forberedelser til ægoplægning

Med 14 fertilitetsbehandlinger i bagagen og en baggrund som læge, havde Lone gode forudsætninger for at være medbestemmende i sit behandlingsforløb. Hun har blandt andet kunnet diskutere med fertilitetslægerne på et fagligt niveau, og været med til at bestemme, at halvdelen af befrugtningen skulle foregå ved hjælp af ICSI. I udlandet var ICSI standard procedure, fordi befrugtningen på den måde blev bedre. Hun sørgede også for at tage Prednisolon (binyrebarkhormon) og hjertemagnyl. Hjertemagnyl er antiinflammatorisk og øger blodtilstrømningen. Det er standard ved alle forsøg med ægdonor i udlandet, og i stigende grad også på fertilitetsklinikkerne i Danmark.

Derudover valgte Lone at få foretaget priming i livmoderen for at forberede kroppen på en graviditet. Efter gentagne implantationsfejl var det vigtigt for hende at optimere sin krop og gøre alt det, hun kunne for at æggene satte sig fast efter ægoplægning.

Lone og Flemming startede altså i fertilitetsbehandling på OUH, og efter et behandlingsforløb i Tjekkiet, endte de igen på OUH, hvor Lone blev gravid med tvillinger. De har fået mange erfaringer undervejs, og Lone giver gerne et godt råd med på vejen til de kvinder og par, som overvejer et behandlingsforløb i udlandet.

”Det er en god ide at skrive til 3-4 forskellige klinikker, så man kan få en fornemmelse af, hvem der svarer hurtigt. Resultaterne fra de forskellige klinikker er i virkeligheden sammenlignelige. Derfor handler det i høj grad om ens mavefornemmelse. Til liden er alfa og omega. Det skal føles rigtigt, når man beslutter sig for en klinik,” siger Lone Frost Mølgaard afslutningsvist. ●